

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**F. Ioannis Andreae Copensteinii, Ordinis Prædicatorum
Theologi & Parochi Heidelbergæ Castigatio Apologiæ
Calvino-Catecheticæ**

Coppenstein, Johann Andreas

Moguntiaë, 1626

Ad Qvæst. XXXII. Cur verò tu Christianus appellaris?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35247

S. Patres igitur sicubi seu Apostolorum inter sese, siue Sacerdotij Ordinum, ac graduum paritatem loquuntur; id intelligunt semper *secundum quid*, non absolute; salua disparitate Ordinum, & officiorum, & sua cuiusque proprietate, ac ab alijs distinctione, cum mutua subordinatione.

De nomine *Papa*, quoad officium Sacerdotij, commune est; quoad Iurisdictionis excellentiam, proprium Romani est Episcopi ex Vsu. De eo, alijs synonymis vide in *Luthero-caluo. p. 2. q. 13.*

AD V. Et verò Ecclesia est Corpus & Sponsa Capitis Christi, quoad internum gratiarum influxum à Christo dimanantem; at quoad externam gubernationem, est ea & Christi, & Papæ Corpus ac Sponsa: Christi quidem primario, & propria virtute; Papæ autem secundario, & virtute participata.

Proinde nunquam esse *ἀνίκαλον* potest, etiam Rom. Clero vices Papæ supplente. Neque *πολυκαλον*; quia in omni schismate semper unus fuit, esse debet Papa legitimus. *ἀνίκαλον* verò quod esse semper dici queat, verum est; sed sub primario Capite Christo inuisibili, & secundario Papa Visibili: Sic quisque dici biceps, aut triceps potest, vt vxor. Atque ita Bellarminus & Stapletonus nil pugnant, diuerso sensu, atque respectu.

Nec absurdum est, dici Papam *Caput miraculosum*; ab regiminis Vniuersalis miraculo scilicet; non ab persona sua: vt miracula patrans sanctus dici miraculosus potest à factis, non à persona. Sed Papam astyx meus isto fit nugator triualis.

Quos recitat S. Patres abiudicare Monarchiam Papæ; ijdem eam Papæ semper tribuerunt ipso facto & scriptis, apud Bellarm. de Pontif. l. 2. cap. 12. vsq. ad 31.

Demum quæ elicitis *πολιτεία*, id est, excogitata seu corollaria; digna sunt te Porista quaestioso, inuenta lucro Ministrali. Atque ea præclare docuisse videris; sed tibi; idque thra-sonicis. Sat verborum.

AD QVÆST. XXXII.

Cur verò tu Christianus appellaris?

CALVINVS passim inter appellationis causas tribuit primas Fidei, internæque Vnctioni. Vt Inst. l. 2. c. 15. §. 5. *Quod Regis sui fortitudine iuuisti stant Fideles, non immeritò dicuntur Christiani: velut vncti Spiritu. A fide autem Fideles dictos vult primas deferre fidei; & quidem SOLI Inst. 3. cap. 11. §. 19. & c. 17 §. 10. A deo, vt morte præreptos baptismo infantes fide saluari fingat, Inst. l. 4. c. 16. §. 26.*

MINISTER & Catecheticus respondent: 1. *Quod per Fidem membrum sum Christi. Ecce Adde, & Baptismum. Quod non improbat quidem: Speciatim tamen, ait, de Fide dicit Scriptura; quod Christus per Fidem habitas in cordibus nostris.*

2. Officium Christiani est, pugnare contra quæuis peccata, Rom. 6. 12. S. Scriptura autem non agnoscit distinctionem Papisticam inter pec. mort. & ven. Omne peccatum ex sua natura & merito, coram Deo, est mortale. Suadet Scripturis. Dein, definitione; *ἡ ἀμαρτία ἴση ἡ ἀρετή. Iam, Deut. 27. Maledictus omnis, qui non permanet in OMNIBVS quæ scripta sunt in libro Legis, vt ea faciat. Demum, testimonijs Romanorum, Rosensis, Valquez, Bellar.*

Quocirca Definitio peccati ven. est rejicienda, quod sit venia dignum.

3. Parochus ait: *Filii sumus; ira, autem quisque, an gratia, nemo scit: Sicut & viuumne, an mortuum sit membrum. Quæ hæc nona Theologia est? Quæ hæc impietas? Suetetque diuersior ex Ephes. 1. 5. Gal. 4. 7. Rom. 8. 17. Aequè fallum est, viuum an mortuum sit membrum, nemo scit: contra 1. Cor. 13. 5.*

RESPONDEO AD I. Quia Calvinismus necessitatem Baptismi, quam Fidei, minorem statuit ad salutem; ego hic voculam *Baptismum* censui inserendam, hæresi occupandæ, & eliminandæ. De eavide *Luthero-caluo. par. 3. q. 21. & Antichristum p. 3. q. 9. & in Genealogia p. 3. q. 5.* Itaque Calvinista in hoc Pelagianizantem cum Wiclefistis; & Zvinglio.

AD II. S. Scriptura agnoscit distinctionem peccati Mort. & Ven. contra Iouinianistas & Pelagianos nouos. Vide meum *Luthero-caluo. par. 4. q. 4. & in Antichristo p. 4. q. 2. & in Genealogia p. 4. q. 4.* Itaque, Calvinista in hoc Iouinianisant, & Pelagianizant.

Scripturæ ab aduersario citatæ loquuntur omnes de peccatis mort. solis, vt docet Bellar. l. 1. de amiss. gra. c. 12. §. 4.

Defini-

Definitio peccati illa non est peccati venialis; sed cuiuscunque in genere: nam Peccatum dicitur analogicè de & Mortali, & Veniali, quod est venia dignum; idque ob imperfectionem vel Operis, vel Voluntatis; ac propriè opponitur Mortali.

Quos adducit Romano-catholicos testes; ij nil dicunt aliud, quam peccatum ven esse absolute ex natura sua peccatum; non tamen ideo mortale; neque etiam floccipendendum: eò quod multa venialia quadantenus quasi æquivalent mortali. Quo minus peccati ven. definitio rejicienda est, vt scepticè iubet Minister.

AD III. Specialem fidem de certitudine salutis in hac vita anathematizo, vt impiè præsumtuosam; & credo, quòd, Eccl. 9. *Nescit homo, vtrum amore an odio dignus sit.* Ac proinde tuum tibi recipe verbum: *Quæ igitur ista est Theologia Calviniana? Quæ tua impietas?*

AD QUÆST. XXXV.

Quid credis cum dicis, *Conceptus est de Sp. Sancto, natus ex Maria Virgine?*

I. An DEI Filius sit Patri Coequalis?

CALVINVS sæpè, pluresque Calvinistæ negant. Vide in *Luthero-calvinista meo par. 1. q. 9. & 12. In Antichristo par. 1. q. 5. In Genealogia par. 1. q. 5. & 6.*

MINISTER affirmat cum plerisque hodie Symylists; Suidet & Catechismum, etsi verbum *Coequalis* omiserit docere idem, cum dicit *verum & æternum DEVM Christum* Ideoque nil opus fuisse additiunculæ Parochiana vocis *coequalis Patri*. Proinde accusat *maleuolam, voluntariamq; Iesuitarum calumniam*, qui nos ait, Christi diuinitatem insinuari, & à Filio auferre Æqualitatem. &c. mentiantur. Cum Bellarminus fateatur nos Arium pro hæretico habere; nihilominus tamen Arianiismi reos faciat vnâ cum pluribus.

RESPONDEO. Et ipsi illi, quos in *Luthero-calvinista* locis citatis recito, *Luthero-calvini-*

anasserunt etiam Christum *verum æternumque DEVM* esse; negantque nihilominus, & Diuinitatem, & Æqualitatem naturæ, & Distinctionem Personarum. &c. Quare opus erat meâ additiunculâ *Coequalis Patri*.

Neque *maleuolam voluntariamq; Iesuitarum esse calumniam* in Calvinistas vllam, patet ipsidem locis citatis; sed Vestram infandam blasphemiam.

II. An B. MARIAM vouisse, & seruasse Perpetuam Virginitatem sit de Fide?

MOLINÆVS Calvinista in *Harmonia par. 3.* asserit: Christus natus ex Maria est cum Virginitatis iactura. Quæ alia blasphemia in Deiparam *Luthero-calviniani* vomant, vide in meo *Luthero-calv. parte 1. q. 37. & 38.*

CATECHESIS Calvinio-Heidelbergensis ait, *Virginis Mariae*: vocem *Perpetua* omittit: Parochus infertur.

MINISTER, hic Antidicomarita, distinguit: Consentimus cum Ecclesia Romana: 1. Quòd Maria verè fuerit Virgo, antè, in, post Partum. 2. Quòd hoc ipsum sit de fide Catholica, & articulus fidei fundamentalis: quo negato, etiam negetur ipse Christus: vt qui non fuisset verus ille Messias, de quo Isa 7. & Mat. 1. *Eccè VIRGO concipiet. &c.*

DISSENTIMVS in tribus: 1. Quòd Pontificii statuant, Virginem *PERPETVAM* mansisse; toto vitæ suæ in terrens tempore.

2. Quòd Vouerit perpetuam Virginitatem: dicens *Luc. 1. Quoniam virum non cognosco.* Bellarminus asserit, quod nunquam habuit explicitum animum consummandi matrimonium. *Did. Stella* sic loquentem facit: *Si mea Virginitatis iacturam aliquam sum passura, & promissum votum violare; Nolo esse Mater. &c.*

3. quòd, quia dicimus Mariam pepetisse cum apertione vuluæ, Pontificij existiment nos dicere, Mariam amisisse Virginitatem carnis: quæ hæresis Iouiniani est.

I. DICIMVS ergo, sententiam de *PERPETVA* Virginitate non esse contra Scripturam; quin esse *piam & PROBABLEM*. Ac propterea & Nos damnamus Heluidium, qui pertinaciter asseruit, Mariam postea ex Iosepho plures liberos genuisse. &c. Negamus eam sententiam esse contra fidem, & hæreticam. Vel Pontificiam esse de fide, & ad salutem creditu necessariam. Nempè; Nec Mariam post partum Iosephum alium, ue virum cognouisse *CERTO* statuentes cum Heluidio: Nec *Perpetuam* Virginem permanuisse, tanquam de fide statuentes cum Pontificiis.